

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

Říjen 2019

Všem, již přišli uctít Herolda nového Úsvitu

Draze milovaní přátelé,

Uvažujte s námi. Když se ve světě objeví božský Učitel, Osobnost, Jejíž učení bude po následující staletí utvářet myšlenky a činy lidí – co bychom v takové dramatické, světem otřásající chvíli očekávali?

Příchod každého takového Učitele, jak je ve svatých textech významných světových věrouk zaznamenáno, je stěžejní událostí, jež pohání vývoj civilizace. Duchovní podnět, který každý z nich v průběhu dějin přinesl, umožnil, že se okruh lidské spolupráce rozšířil z rodu na kmen, na městský stát a na národ. A každý z těchto velkých Učitelů přislíbil, že se, až nastane čas, objeví další božská Osobnost, Jejíž příchod by měl být očekáván a Jejíž vliv přetvoří svět. Není tedy divu, že příchod Bába, Jehož narození před dvěma sty lety nyní vzdáváme čest, dal v zemi, kde se narodil, vzniknout nevídané vřavě. Okamžik Jeho příchodu, stejně jako příchod všech takových Osobností, přivodil uvolnění mocných duchovních sil – leč nedoprovázela jej žádná velká podívaná. Místo toho se jednoho pozdního večera ve skromném perském příbytku odehrál rozhovor mezi studentem náboženství a Jeho mladým Hostitelem, během něhož onen Hostitel odhalil, že On je Přislíbeným, božským Učitelem, Jehož Jeho host hledal. „Podívej se pozorně,“ pravil, „jest možné, že by Osoba, Již měl ... na mysli, mohla býti někdo jiný nežli Já?“ Je to právě tento Mladík, Báb, Kterého vebíme jako Toho, Jehož příchod – po mezidobí tisíce let – opět zahrnul lidský svět světlem božského vedení.

Od tohoto prvního okamžiku se odvinulo vše, co se od té doby stalo. Z Bábova pera štědře proudily Jeho spisy, odhalující hlubokomyšlné pravdy, odmítající předsudky, které v Jeho dni vládly, naléhavě žádající lidi, aby rozpoznali významnost oné doby, kárající pokrytectví jejich vůdců a vyzývající celý svět ke vznešenému standardu chování. „Ó lidé země!“ prohlašuje v jednom ze Svých hlavních děl. „Vpravdě se ve vašem středu oslnivé Světlo Boží objevilo... byste mohli ke způsobům míru správně vedeni býti a se svolením Boha z temnoty vystoupiti do světla a na tuto do dále se vinoucí Stezku Pravdy.“ Jeho vliv se šířil neobyčejnou rychlostí a dosáhl až za hranice Persie. Pozorovatelé byli udiveni jak rychle stoupajícími počty Jeho stoupenců, tak i nepřekonatelnou statečností a oddaností jejich činů. Zprávy z Bábova života – ostrá křivka, kterou Jeho život opsal, a tragické drama, které jej ukončilo – pohnuly zvědavé duše, aby se vydaly do Persie a věc dále prozkoumaly, a inspirovaly řadu umělců, aby Jeho Osobě vzdali hold.

Záře Bábova světla se zdá ještě oslnivější, je-li nahlížena na pozadí temnoty společenského prostředí, ve kterém se objevil. Persie devatenáctého století byla značně

vzdálena od dnů své slávy, kdy jí její civilizaci záviděl celý svět. Nyní zde převládala nevědomost, přetrvávala nesmyslná dogmata, nikým nezpochybňována, a bezuzdná korupce podporovala nerovnosti mezi lidmi. Náboženství, základ bývalého rozkvětu Persie, se stalo tělem bez ducha, jenž by mu dával život. Rok za rokem přinášel podrobeným masám pouze rozčarování a beznaděj. Útisk byl naprostý. Pak, jako jarní bouře, přišel Báb, aby vše pročistil a očistil, aby vyvrátil odumřelé a zastaralé obyčeje zbloudilé doby a aby z očí těch, již byli oslepeni přeludy, smyl zamlžující prach. Ale Báb měl na zřeteli specifický cíl. Usiloval o to připravit lidi na bezprostřední příchod Bahá'u'lláha – druhého z Dvojích Světlozářců, předurčených, aby lidstvu přinesli nové světlo. Toto bylo téma, jemuž se nejvytrvaleji věnoval. „Až nad obzorem věčnosti oslnivě zazáří Denice Bahá,“ nařizoval Svým následovníkům, „povinnost máte před Trůnem Jeho stanouti.“

Takto Báb a s ještě větší skvělostí Bahá'u'lláh ozářili společnost a věk, zahalené v temnotě. Zahájili novou fázi společenské evoluce: fázi sjednocení celé lidské rodiny. Duchovní energie, které do světa uvolnili, vdechly nový život do každé sféry lidské činnosti, jejíž výsledky jsou zjevné ve změnách, které nastaly. Hmotná civilizace nesmírně pokročila; ve vědě a technologii bylo dosaženo ohromujících průlomů; brány do nashromážděných znalostí lidstva byly rozevřeny dokořán. A zásady, které Bahá'u'lláh stanovil pro zlepšení a pokrok společnosti a pro ukončení společenských systémů nadvlády a vyloučení, jsou již široce přijímány. Zamyslete se nad Jeho učením, že lidstvo je jeden národ nebo že ženy jsou si rovny s muži nebo že vzdělání musí být pro všechny nebo že rozumové zkoumání pravdy musí převládat nad smyšlenými teoriemi a předsudky. Napříč všemi národy velká část lidí světa nyní s těmito základními hodnotami souhlasí.

Nicméně i argumenty proti těmto hodnotám, dříve omezené na pokraj vážných myšlenkových proudů, ve společnosti znovu ožívají – připomínka toho, že ideály, aby se stmelily, si žádají sílu duchovního závazku. Neboť jedna věc je něco principiálně uznat, a úplně jiná věc je to celým svým srdcem přijmout za své, a ještě těžší je přetvořit společnost způsobem, který to kolektivně vyjadřuje. A přec právě to je cílem společenství vznikajících po celém světě, která jsou uspořádána podle Bahá'u'lláhova učení. Tato společenství se snaží zaměřit světlo onoho učení na chronické problémy, které sužují společnost vůkol nich; připravují programy praktické činnosti, založené na duchovních pravidlech. Jsou to společenství, která se zasazují o vzdělávání dívek i chlapců za všech okolností; která podporují rozšířené pojetí uctívání, zahrnující práci vykonávanou v duchu služby; pro která je duchovní ctižádost, nikoli vlastní zájem, nikdy nevysychajícím zřídlem motivace; a která hlásají odhodlání podporovat přeměnu jednotlivce i společnosti. Usilují o dosažení duchovního, společenského a hmotného pokroku zároveň. A především to jsou společenství, která se vymezují svou oddaností jednotě lidstva. Cení si bohaté rozmanitosti, kterou představují všechna příbuzenstva světa, zatímco trvají na tom, že identita člověka jakožto člena lidského rodu má přednost před ostatními identitami a svazky. Potvrzují potřebu globálního uvědomění, vyrůstajícího ze sdíleného zájmu o blahobyt lidstva, a všechny národy země považují za duchovní bratry a sestry. Nespokojeni pouze s tím, že jsou součástí takovýchto společenství, Bahá'u'lláhovi následovníci neustále vynakládají úsilí, aby povzbudili podobně smýšlející duše, aby se k nim přidaly a spolu s nimi se učily, jak Jeho učení uvést do praxe.

Tímto se dostáváme k podstatě naší záležitosti. Otázka zde diskutovaná je složitá a vyžaduje nezaújatost. Na světě existuje mnoho ušlechtilých a obdivuhodných věcí, které vycházejí z konkrétních zorných úhlů, a každá je svým způsobem záslužná. Je Bahá'u'lláhova Věc pouze jednou mezi nimi? Nebo je universální a ztělesňuje nejvyšší ideály celého lidstva? Koneckonců Věc, která má být zřídlem trvalé spravedlnosti a míru – ne pro jedno místo a jeden národ, ale pro všechna místa a všechny národy – musí být nevyčerpatelná, musí mít nebeskou životní sílu, která jí umožní překročit veškerá omezení a obemknout všechny dimenze života lidstva. V konečném důsledku musí mít moc přeměnit lidské srdce. Pročež se, jako Bábův host, podívejme pozorně. Cožpak Bahá'u'lláhova Věc přesně tyto vlastnosti nemá?

Pokud je učení, které Bahá'u'lláh přinesl, tím, co lidstvu umožní postoupit do nejvyšších úrovní jednoty, pak člověk musí prohledat duši, aby se dostal ke správné odpovědi. Zástupy lidí, kteří Bába rozpoznali, byly povolány k hrdinství a jejich velkolepá odezva je v dějinách zaznamenána. Necht' každý, kdo si uvědomuje stav světa a úporná zla, jež deformují životy jeho obyvatel, dbá na Bahá'u'lláhovu výzvu k obětavé a vytrvalé službě – hrdinství to dnešní doby. Co jiného zachrání svět, než úsilí nesčetných duší, z nichž každé jde hlavně a především o blaho lidstva?

[podepsán: Světový dům spravedlnosti]